

Лазар Маџаров (1872 – 10. XI. 1907) е македонски револуционер, припадник на македонското револуционерно движење, член и раководител на Македонската револуционерна организација, втор по важност во Одринскиот револуционерен округ по Михаил Герџиков. Познат под псевдонимот Босилков, од 1899 година бил нелегален организатор и војвода во Лозенградско. Во 1904 година бил еден од членовите на Задграничното претставништво на МРО за Одринско. Загинал во борба со турска војска кај селото Лаџакој, Дедеагачко, во 1907 година.

Лазар (Поп)Иванов Маџаров е роден во 1872 година во село Негован, Солунско, Егејскиот дел на Македонија. Тој е син на архимандрит Иван (Јона) Маџаров, егзархиски архиепископ во Солун. Во 1892 година ја завршил Егзархиската Солунска машка гимназија и заминал за Бугарија каде учителствувал во селото Жеравна, Сливенско и во селото Рила, Дупничко. Во 1897 година бил назначен од Егзаехијата за главен учител во Лозенград, Одринско.

Лазар Маџаров влегува во Македонската револуционерна организација и станува раководител на маесниот револуционерен комитет. Тој набрзо ја проширил револуционерната мрежа во Лозенградско. Но, на крајот на учебната 1898/1899 година, по наредба на Егзархијата, Маџаров требало да го напушти Лозенград и да заземе наставничкото место во Лехчево, Македонија. Маџаров го одбил преместувањето, поради што Егзархијата го отпуштила од работа.

По напуштањето на наставничката работа Маџаров преминал во илегала и се оддава целосно на револуционерната работа. Од 1899 година бил нелегален организатор и војвода во Лозенградско. Тој го придружувал Гоце Делчев за време на обиколката на Одринско во текот на 1900 година.

Во пролетта 1901 година, година дена по Керамидиоглувата афера, во која беше

уништена револуционерната мрежа на Организацијата во Лозенградскиот реон, Маџаров застанува на чело на чета и се обидува да ја обнови мрежата. Во првата постојана агитациона чета во Странџа, влегуваат Лазо Лазов од Лозенград, Јани Попов од Карахадар, Јанко Стојанов од Мало Трново и Коста Тенишев од Лозенград.

Во април 1902 година учествувал на Пловдивскиот конгрес на Македонската револуционерна организација, каде што бил избран за војвода на Лозанградскиот револуционерен регион.

На 28 и 29 јуни 1903 година, Лазар Маџаров учествувал како делегат од Лозенградско на конгресот на Петрова нива, каде беше одлучено да се крене востанието во Одринскиот револуционерен округ. Тој беше избран за член на Главниот штаб и бил втор по важност во Одринскиот револуционерен округ по Михаил Герџиков. Во Илинденското востание учествувал како војвода на чета во планината Странџа.

По востанието ја раководи организацијата во Родопите и Западна Тракија. На конгресот на Одринскиот револуционерен округ во Варна во 1904 година бил избран за член на задграничното представштво на Одринско. Учествува на Рилскиот конгрес во 1905 година.

Лазар Маџаров загинал на 10 ноември 1907 година во битка со Турците во селото Лаџакој, Западна Тракија со Петар Васков, Ѓорѓи Гешанов, Чанко Карабраканов и Јанаки Милков. Денес гробот на револуционерите се наоѓа во старото егзархиско гробиште во Лутрос.